

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 108.

Eyvende Session.

38te Møde.

Fredagen den 25de Januar.

(Fortfat.)

S. Sags (fortf.): Efter Alt, hvad der er trykt meddeelt, saavel som efter flere Uttringer af den høitærede Minister troede jeg, at vi netop støttede den ærede Minister ved at besvilge Pengene paa denne Maade, at vi fritog ham for mange Forlegenheder, mange Indflydelser, som vilde gjøre sig gjældende, ved at sige: der er i Anmærkningerne til Finantsloven, i den os meddeelte Bog og ved flere Uttringer, anmodet om at faae Midler til at faae denne Contract affluttet; vi give Midlerne dertil, og dernæst give vi 15,000 Rd. til andre Undersøgelser i den Anledning, og disse 15,000 Rd. ville efter vor Mening ogsaa være tilstrækkelige, ikke til et Arbeidsnivellement, men til et foreløbigt Nivellement af hvilken som helst anden Linie, man maatte ønske. Altsaa deri troer jeg ikke, der er nogen Uklarhed. Jeg vil nu overlade til de andre ærede Herrer at enes om, hvorledes de kunne faae den Strid, de synes at være komne i, bilagt, men det skulde naturligtvis glæde mig meget, om det ærede Things Fleertal gik ind paa vort Forslag, der endnu forekommer mig at være det ene fornuftige. Der er saa ofte under disse Forhandlinger nævnt en bestemt Mand; vi tale bestandigt om Sir Morton Peto i Forbindelse med den jydskke Jernbane, og det synes at være umuligt at adskille dem. Derfor vil Thinget vil tillade mig det, vil jeg saa fort, jeg formaaer, drage til Minde, hvorledes denne Sag historisk forholder sig. Det

vil være i de ærede Medlemmers Erindring, at vi, efterat vi for en heel Deel Aar siden havde begyndt paa Smaaforetager med Hensyn til Jernbaneanliggender her i Landet, maatte see en heel Deel Aar gaae hen, uden at der kunde foretages videre i den Retning, indtil der efter den endte Krig syntes at være vaft nogen Opmærksomhed i England for danske Foretager. Man fandt, at vi havde staaet vor Strid godt igjennem, at vi punktilig havde opfyldt vore Forpligtelser, og vi kom i en vis Credit, hvilket jo ogsaa i November 1851 ytredes af den daværende Premierminister, der stærkt udhævede, at det danske Folk og den danske Rigsdag havde erhvervet sig Europas Agtelse og Deeltagelse. Alt dette foranledigede, at der i 1852 meldte sig Folk til at begynde sige Foretager, og vi see saaledes, at Hr. Peto, den saa meget omtalte Mand, under 29de September 1852 fik Concession til at anlægge en Jernbane i Slesvig, vel at mærke for sine egne Penge, uden en Skillings Tilskud fra Statskassen. Det var den Gang bekendt, at han ogsaa var villig til at anlægge Jernbanen fra Roeskilde til Korsør, men der kom andre Englændere hertil, formodentlig med meget gode anbefalinger, og det lykkedes dem at faae en Contract affluttet, som gik ud paa, at Staten traadte i Rentegaranti for et Beløb af omtrent $\frac{1}{2}$ Million Rigsdagler pr. dansk Mill. Jernbaneforetaget i Slesvig maatte jo strax forekomme Hr. Peto som ufuldstændigt, medmindre han kunde faae det udvidet nordpaa, og altsaa indgik han under 9de December 1852 med et Forslag til Hs. Majestæt, om at faae Banen forlænget til Frederiksøhavn. Allerede den 22de December sendte Hs. Majestæt dette Forslag til sine Ministre,